

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Fojtogató suttogás a küszöb előtt**

1. Tesla árnyéka a lépcsőházban

Noé Dinamó

A lépcsőház feszült csendjét Dr. Bordás András kíméletlen, kimért hangja törte meg. Az idős mérnök a korlátnak dőlve magyarázott Köves Dezsőnek az Ohm-törvényről és a hálózat túlterheléséről. „ $R = U/I$, Dezsőm, ezt mindenkinek tudnia kellene! Ha Nikola Tesla látná ezt a kókányolást, elsírná magát” – morogta, miközben az egyre idegesebb Dezső bá feszülten szorongatta a saját kezűleg gyártott igazolásait a zsebében.

A félemeleti ajtó résnyire nyílt, s az izgatottan remegő Erika lesett ki a csecsemővel a karján. Dr. Szabó András, a háziorvos meggörnyedt háttal sietett lefelé a lépcsőn, tekintetében leplezetlen rettegés ült; a játékszenvedélye és a halmozódó adósságai teljesen felőrölték az idegeit. A nyirkos falak mentén olykor mégis átsuhant a ház ritka, szinte tudományos tisztánlátása, ahogy Bordás professzor a levegőben érződő gázzagról levezette a szuterén veszélyeinek pontos fizikai modelljét.

A lépcsőforduló árnyékában Kerekes Livia tűnt fel táskájával. Csendes, alig észrevehető mozdulattal nyújtott át egy hiányos buborékcsomagolású feszültségoldót a remegő kézzel várakozó orvosnak. Enci a nyitott kisboltajtóból figyelte a pult mögül a jelenetet, és önkéntelenül összerezzen, amikor meglátta a patikárius nővérke kezében a receptköteles fiolákat.

A Vászoly utca 6. lakói szótlánul követték egymás minden rezdülését. A technológiai képletek és a fojtott suttogások mögött ott lebegett a közös félelem: Dániel hirtelen felmondása és a telefonjára érkező névtelen fenyegetések árnyéka minden egyes lépést fenyegetővé változtatott a linóleumon.

2. Fojtogató suttogás a küszöb előtt

Kővári Klára

Dániel háttal dőlt a zárva maradt faajtónak, miközben a sötét előszoba mélyén ujjai görcsösen szorították a telefont. A hideg veríték végigcsordult a halántékán. A kijelzőn izzó névtelen fenyegetés tördöfészként hatott a kimerült elméjére. Odakint, a lépcsőházi linóleumon nem távolodtak a léptek. Erzsi néni ott maradt a küszöb előtt, s szinte érezni lehetett nehéz, szuszogó jelenlétét a faburkolaton át.

- Nem kell úgy féltetni azokat a titkokat, Dániel - szólalt meg az öregasszony, s a hangja a zárt ajtón keresztül is szokatlanul élesen, vádlón hatott. - Dr. Balog ügyvéd úr is azt hitte, hogy a falak nem hallanak, aztán tessék megnézni, hova jutott. Tegnap este is gyanús alakok kilincseltek nála a tizediken... Ha az ember túl sokat hallgat, a végén maga válik a céltáblává.

Dániel torka elszorult, megszólalni sem tudott. Egy emelettel lejjebb, a rések mögött Várkonyi Gábor szinte lélegzetvisszafojtva tapadt a kémlelőnyíláshoz, s elégedett mosollyal ízlelgette a folyosói dráma sötét feszültségét. A lépcsőház villanyóraszekrénye hirtelen éles, megfeszült sercegéssel tiltakozott; Bendi hetedik emeleti bányászgépeinek nehéz zúgása fojtogató rezgést küldött a betonfalakba, mintha az egész ház hálózata a túlterheléstől fuldokolna.

- Csak vigyázzon, kinek hisz ebben a házban - hallatszott még Erzsi néni utolsó baljós intelme, mielőtt botjának lassú, ütemes koppanása elindult volna a harmadik emelet felé. Dániel egyedül maradt a monitor kékes glóriájában, a kiszolgáltatottság néma és fojtogató hálójában.